

VELIKÝ OHNIVĚ RUDÝ DRÁK

Původem z pekla

Veliký ohnivě rudý drak (Draco Magnus Rufus) je ve Zjevení svatého Jana ukázán jako vtělení absolutního zla, původem z pekla, rozsévající svým ohnivým dechem zkázu. Spolu se svými anděly – démony – se tento obrovský ohnivý drak postaví před ženu, jež se chystá родit, aby pohltit její dítě (podle jedné z interpretací bible je žena Matka Boží a dítě Ježíš). Jedině boží posel archanděl Michael může tohoto netvora i s jeho ďábelskými legiemi donutit k útěku. V bitvě, jež se strhne na nebi, Michael se svými anděly nad drakem zvítězí a svrhne jej na zem. Netvor však nezahyne, ale odchází dál bojovat s těmi, kdo zachovávají boží přikázání.

V Bibli se píše o mnoha dracích a všichni jsou symbolem zla, satana, hříchu, barbarství a pohanství. Jedním z nejstrašlivějších je veliký drak z Apokalypsy.

Hvězdy svržené na zem

Veliký drak se objevuje ve Zjevení svatého Jana. Je tam popsán následujícím způsobem: „Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem.“

Ve Zjevení svatého Jana se drak postaví před ženu, jež se chystá родit, aby pohltit její dítě, jakmile se narodí (Zj 12,4). Bůh však jeho zlovolné úmysly zhatí a dítě zachrání. Poté je vezme k sobě, zatímco matka prchá do pouště, kde pro ni Bůh připravil útočiště.

Andělé a démoni

A tak se rozpoutal boj mezi archandělem Michaellem a jeho anděly a mezi drakem a jeho démony: „Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi. A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.“ (Zj 12,8-9)

Ve Zjevení svatého Jana je skryto také následující poselství: **triumfální vítězství archanděla Michaela nad drakem dokazuje, že každý, kdo věří v Boha, může přemoci zlo a smrt. Víra ho totiž chrání jako brnění.**

Přemožitel velkého draka

Archanděl Michael

O svatém archandělu Michaelovi, vůdci nebeských zástupů, se v Bibli píše často. Jeho jméno v hebrejštině znamená „někdo jako Bůh“. Právě jemu Bůh svěřuje úkoly, jež vyžadují obzvláštní sílu. Jako ztělesnění dobra přemáhá zlo a trestá přečiny. Již v 5. století svatého Michaela uctívali Koptové (křesťané pocházející z Egypta).

Jelikož je svatý Michael považován za obránce církve, je zobrazován v brnění, s ohnivým mečem a štítem v rukou. Ve středověké ikonografii je představován jako ten, kdo váží duše zemřelých a může je zachránit před peklm a očistcem (říká se mu také „anděl Posledního soudu“ nebo „anděl vážící lidské duše“). Když Johanka z Arku slyšela hlasy z nebe, byl jedním z nich i hlas archanděla Michaela.

Legenda o Mont-Saint-Michel

Mont-Saint-Michel je skalnatý ostrov ve stejnojmenném zálivu (franc. Baie du Mont-Saint-Michel) ve francouzské Normandii, proslulý krásnou stavbou benediktinského opatství. Za svůj název ostrov vděčí boji archanděla Michaela s velkým drakem, který se tam odehrál. Souboj prý začal na hoře Dol a skončil na hoře Tombe, dnes známé pod jménem Mont St Michel neboli Hora svatého Michaela.

Podle staré legendy byl svědkem jejich souboje biskup Aubert z nedalekého Avranches. Vzápětí poté se mu archanděl Michael zjevil ve snu a uložil mu, aby na místě zápasu postavil modlitebni

kapli. Biskup však neuposlechl a svůj slib nesplnil, ani když se mu archanděl zjevil podruhé. Při svém třetím zjevení mu tedy Michael provrtal prstem lebku, aby mu zanechal nějaké znamení, a teprve potom Aubert zbudoval kapli ve tvaru jeskyně, jež se stala srdcem pozdějšího opatství. Lebka biskupa Auberta je dodnes uložena v katedrále Saint-Gervais v Avranches.